

ความพึงพอใจในเสื้อผ้าสูงอายุของกลุ่มชมรมบุคคลต้นแบบภูมิปัญญาผู้สูงอายุ จังหวัดปทุมธานี
วารกรณ์ บันเล็งลอย¹ กัญญารัตน์ เสนาดี² และ ณัฐพงษ์ ปัญญาธิคุณ^{3*}

Satisfaction in clothes for the elderly of the elderly wisdom model club
at pathum thani province

Waraporn Banlenglol¹ Kanyarat Senadee² and Natthapong Panyathikun^{3*}

¹⁻³คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

¹⁻³Faculty of Home Economics Technology, Rajamangala University of Technology Thanyaburi

*Corresponding author. E-mail address: waraporn_w3@rmu.ac.th

Received: October 26,2021; revised: October 12,2022; accepted: October 19,2022

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาเสื้อผ้าสูงอายุจากแบบสำรวจความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อผลิตภัณฑ์ และการวิเคราะห์ความต้องการแบบเพื่อใช้ในการถ่ายทอดความรู้สู่ชุมชน โดยใช้กลุ่มประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ กลุ่มชมรมบุคคลต้นแบบภูมิปัญญาผู้สูงอายุ รุ่นที่ 9 จังหวัดปทุมธานี จำนวน 50 คน วิธีการดำเนินการวิจัย คือ แบบสอบถามความพึงพอใจต่อเสื้อผ้าผู้สูงอายุสตรีต้นแบบ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้หาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 60 - 64 ปี มีสถานภาพสมรส อาชีพแม่บ้าน รายได้ต่อเดือน 20,001 บาทขึ้นไป ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่นิยมซื้อเสื้อผ้าจากร้านขายเสื้อผ้า รองลงมาตลาดนัด ห้างสรรพสินค้า และจากอินเทอร์เน็ต เหตุผลในการตัดสินใจเลือกซื้อเสื้อผ้า คือ ราคา ลักษณะเนื้อผ้าที่เป็นเส้นใยธรรมชาติเนื้อผ้าปานกลางนุ่ม โอกาสในการซื้อเสื้อผ้าของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ คือ เห็นแบบชุดแล้วชอบ ความถี่ในการซื้อเสื้อผ้าคือมากกว่า 5 เดือนครั้ง ค่าใช้จ่ายในการซื้อเสื้อผ้าครั้ง 1,001 - 2,000 บาท ตัดสินใจซื้อเสื้อผ้าเอง และแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความพึงพอใจมากที่สุดทั้ง 4 ด้านต่อการออกแบบชุดสตรีผู้สูงอายุคือ ด้านประโยชน์ใช้สอยโดยเฉลี่ยพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.69) ด้านความสวยงามโดยเฉลี่ยพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.62) ด้านความปลอดภัยโดยเฉลี่ยพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.59) ด้านเทคนิคและวิธีตกแต่งโดยเฉลี่ยพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.57) และรองลงมาด้านเนื้อผ้าและผิวสัมผัสโดยเฉลี่ยพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.47)

คำสำคัญ : เสื้อผ้า ผู้สูงอายุ การพัฒนา

ABSTRACT

This research aimed to develop a style of elderly women's clothing to test the acceptance of consumer satisfaction with the product and convey the elderly women's clothing Population used in this research the population used in this research. Wisdom of the Elderly Group, Class 9, Pathum Thani province, 50 people. The research equipment was a questionnaire and analyzed to find the frequency, percentage, mean $\bar{X}$ and standard deviation. The finding showed that most of respondents aged between 60 - 64 years had less than high school education. And high school / vocational certificate Marital status, occupation, housewife, monthly income of 20,001 baht or more. Most respondents prefer to buy clothes from clothing stores. Followed by the flea market Department store And from the Internet The reason for deciding to buy clothes is price, nature of fabrics, medium and soft fabrics. The majority of respondents' clothing purchase opportunities were I saw a series and liked it. The frequency of buying clothes is more than 5 times the cost of buying clothes 1,001 - 2,000 baht. Most respondents decide to buy clothes themselves. And found that the problem of Buying clothes did not fit Most of the respondents were satisfied with the most five aspects of the design of elderly women's dresses, namely the average usefulness was the most satisfied ($\bar{X}$ = 4.69) The average aesthetics were

the most satisfied ($\bar{X}=4.62$) The average safety was the most satisfied ($\bar{X}= 4.59$) On average, the most satisfied ($\bar{X} = 4.57$) And the fabric and texture on average were the very satisfied ($\bar{X} = 4.47$)

Keywords: clothes, elderly, development

บทนำ

เสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มมีความสำคัญกับมนุษย์ (รสสุคนธ์ พรหมณเฑาะว์, 2546) เป็นสิ่งที่มนุษย์ให้ห่อหุ้มและปกปิดร่างกาย เพื่อให้ความอบอุ่น และป้องกันอันตรายต่าง ๆ ที่อาจเกิดกับร่างกายได้ ถือได้ว่าเป็นสิ่งที่สำคัญในการดำรงชีวิต (ณัฐชนา นวลยัง, 2550) คนยุคก่อนประวัติศาสตร์รู้จักการทอผ้าใช้มาแล้ว ไม่น้อยกว่า 3,000 ปี (Tuemaster Admin, 2563) โดยในยุคอดีตมนุษย์ห่อหุ้มร่างกายจากสิ่งที่ได้จากธรรมชาติ เช่น จากพืชและขนสัตว์ต่อมามนุษย์มีการเรียนรู้ ถึง วิธีการดัดแปลงเครื่องแต่งกายจากธรรมชาติให้มีความเหมาะสมและสะดวกมากขึ้น เช่น การผูก มัด สาน ถัก ทอ เป็นต้น (พวงผกา คุโรวาท, 2535) เส้นใยธรรมชาติ ซึ่งได้จากส่วนต่าง ๆ ของพืช ได้แก่ เมล็ด เช่น ฝ้าย (ศศธร ศรีทองกุล, 2556) ปัจจุบันเสื้อผ้ามีรูปแบบหลากหลาย ในเสื้อผ้าแต่ละตัวมีกระบวนการในการผลิตเหมือนกัน มีโครงสร้างเสื้อผ้า มีปก มีคอ มีแขน เหมือนกัน แต่ในความเหมือนนั้น จะมีความแตกต่างของรายละเอียดเสื้อผ้าแตกต่างกัน (สาคร ชลสาคร, 2553) และ การออกแบบที่สมบูรณ์นั้นจะต้องมีหลักเกณฑ์ในการใช้เรียกว่า กฎเกณฑ์ทางการออกแบบ เป็นตัวควบคุมจึงจะมองดูมีความงดงามเป็นที่ถูกตาต้องใจ (นารีรัตน์ กระเทศ, 2552)

เสื้อผ้าจึงมีความสำคัญตั้งแต่ถือกำเนิดตราบจนวาระสุดท้ายของชีวิต ยิ่งเข้าสู่วัยชราก็ต้องการเสื้อผ้าที่สวมใส่สบาย ฝ้ายมีคุณสมบัติ เป็นตัวนำความร้อนที่ดีจึงไม่สะสมความร้อน ดูดความเปียกชื้นได้ และระบายได้เร็ว (มณฑา จันทรเกตุเลียด, 2541) ผ้าฝ้ายจึงเป็นเส้นใยที่เหมาะสมสำหรับผู้สูงอายุ เพราะช่วยระบายความร้อนได้ดี ไม่รุ่มร่าม เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดี เสื้อผ้าถือเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญในระดับต้น ๆ ในการจัดหาเพื่อการดำรงชีวิต โดยเฉพาะเสื้อผ้าในวัยผู้สูงอายุ ที่ต้องการเสื้อผ้าที่ผลิตจากเส้นใยธรรมชาติ สวมใส่สบาย เสื้อผ้ามีความยืดหยุ่น เนื้อผ้าเบาซับเหงื่อได้ดี และดูแลรักษาง่าย (เยาวภา ปฐมศิริกุลและคณะ, 2562) ผลการวิจัยพบว่า ผู้สูงอายุให้ความสำคัญในการใช้จ่ายเกี่ยวกับเสื้อผ้าสำเร็จรูปเป็นอันดับ 2 ในการใช้จ่ายของใช้ส่วนตัว (วราภรณ์ ภูมิสวัสดิ์ และคณะ, 2549) นอกจากนี้ผู้สูงอายุยังให้ความสำคัญในเรื่องความปลอดภัยในบ้านของเป็นอันดับต้น การสวมใส่เสื้อผ้าที่สบายมีความปลอดภัยจึงถือเป็นสิ่งสำคัญต่อการดำรงชีวิต และการมีคุณภาพชีวิตที่ดีสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัจฉรา (อัจฉรา จะนันทและคณะ, 2016) กล่าวว่าผู้สูงอายุให้ความสำคัญกับการสวมใส่ในด้านเนื้อผ้าที่นุ่มไม่หยาบ สวมใส่สบาย โดยมีการใช้เครื่องยึดเหนี่ยวหรือเกาะเกี่ยวเพื่ออำนวยความสะดวกในการสวมใส่รวมทั้งให้ความสวยงาม (จิตพร ขวาลาวรัมย์, 2539)

กระทรวงสาธารณสุข เผยผู้สูงอายุชาวไทย เพิ่มปีละ 5 แสนคน คาดว่าปี 2568 ประเทศไทยก้าวเข้าสู่การเป็น สังคมผู้สูงอายุโดยสมบูรณ์ ในขณะที่ประเทศไทยมีประชากรทั้งหมด 64.5 ล้านคน ในจำนวนนี้เป็นผู้สูงอายุ 60 ปีขึ้นไป จำนวน 9.4 ล้านคนคิดเป็นร้อยละ 14.5 ของประชากร หรือเพิ่มขึ้นเกินร้อยละ 20 ของประชากรทั้งหมด (สิริชชา สาสิทธิทอง, 2563) ดังนั้นการพัฒนาารูปแบบชุดเพื่อการสวมใส่ที่สบาย มีความปลอดภัยในการสวมใส่ และเป็นที่ยอมรับของผู้บริโภค จะเป็นการรองรับความต้องการของผู้สูงอายุที่มากขึ้นในทุก ๆ ปี ก่อนที่ประเทศไทยจะก้าวสู่สังคมผู้สูงอายุ (อรรถพนธ์ พงษ์เลาหพันธ์ และพัชรา อุทิศวรรณกุล, 2018)

จากเหตุผลข้างต้น ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญในการศึกษารูปแบบชุดสตรีวัยผู้สูงอายุที่ได้รับการพัฒนาให้เหมาะสมกับวัย และมีความสะดวกปลอดภัยต่อการสวมใส่ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อหน่วยงานต่าง ๆ ที่ดูแลผู้สูงอายุเป็นแนวทางให้สตรีผู้สูงอายุได้เลือกรูปแบบชุดที่สวมใส่สบายและปลอดภัย ละเป็นแนวทางให้ผู้ผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปนำรูปแบบชุดที่ได้รับการยอมรับมาผลิตได้ตรงตามความต้องการของผู้บริโภคอย่างแท้จริงการเข้าสู่ผู้สูงอายุจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทิศทางที่ถดถอยทั้งด้านร่างกายและจิตใจ (ประทีป จินนี และคณะ, 2562) ปัญหาด้านสายตาทำให้การมองเห็นลดลงการเคลื่อนไหวของข้อต่อที่ไม่สะดวก ซึ่งส่งผลต่อการสวมใส่เสื้อผ้า นอกจากนี้ผู้สูงอายุยังต้องการเสื้อผ้าที่ส่งเสริมบุคลิกภาพ เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีเมื่อเข้าสู่สังคม สำหรับการออกแบบและผลิตเสื้อผ้าสำหรับผู้สูงอายุ จะต้องพิจารณาถึงการนุ่งห่มที่ง่ายไม่หนานักดูแลง่าย สามารถใช้ได้หลายโอกาส เพราะผู้สูงอายุไม่นิยมเปลี่ยนเสื้อผ้าบ่อยหากต้องการไปร่วมงานใด ๆ ภายใน 1 วัน (วิษณุ บุญมาร์ตน, 2558) ด้านความต้องการของเสื้อผ้าพบว่า ประเภทของเสื้อ

ผ้าที่สตรีสูงอายุต้องการมากที่สุด คือ ชุดลำลอง มีรูปแบบตามสมัยนิยม และมีความสะดวกสบายในการสวมใส่ ใช้ผ้าพื้นสี โทนอ่อน มีลักษณะนุ่ม ด้านทานต่อการยับและด้านทานแบคทีเรีย มีการตกแต่งเสื้อผ้าวัยลูกไม้ ปัญหาที่พบในการสวมใส่เสื้อผ้า คือ การติดเครื่องเกาะเกี่ยวที่ไม่ถนัด (ฐิตินา พุทธิบูชา, 2563) จึงได้มีการพัฒนาเสื้อผ้าผู้สูงอายุขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนารูปแบบเสื้อผ้าสตรีผู้สูงอายุ
2. เพื่อทดสอบการยอมรับความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อผลิตภัณฑ์ที่ผ่านการพัฒนาแล้ว

วิธีการศึกษา

จากการศึกษาเรื่อง การพัฒนาการออกแบบชุดสตรีผู้สูงอายุ มีวิธีการศึกษาดังต่อไปนี้

1. อุปกรณ์และเครื่องมือ

- 1.1 ประชากรที่ใช้ คือ กลุ่มชมรมบุคคลต้นแบบภูมิปัญญาผู้สูงอายุ รุ่นที่ 9 จังหวัดปทุมธานี จำนวน 50 คน
- 1.2 ผ้าที่ใช้สำหรับตัดเย็บชุดต้นแบบ 1 ชนิด คือ ผ้าฝ้าย
- 1.3 ชนิดของเครื่องเกาะเกี่ยว 2 ชนิด คือ ซิป กระดุม
- 1.4 จัดสิ่งทดลองแบบ factorial in CRD

2. ขั้นตอนการดำเนินการทดลอง

- 2.1 ศึกษาค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับชุดสตรีผู้สูงอายุ เพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบชุดสตรีผู้สูงอายุ
- 2.2 ออกแบบเสื้อผ้าผู้สูงอายุจำนวน 3 ชุด โดยให้ผู้เชี่ยวชาญเลือกชุดสตรีผู้สูงอายุจำนวน 1 ชุดสำหรับเป็นชุดต้นแบบ
- 2.3 ตัดเย็บชุดต้นแบบ โดยใช้ ผ้าฝ้าย ชนิดของเครื่องเกาะเกี่ยว 2 ชนิด คือ ซิป กระดุม โดยให้ผู้เชี่ยวชาญเลือกชนิดเครื่องเกาะเกี่ยว 1 ชนิด ผู้เชี่ยวชาญเลือกเครื่องเกาะเกี่ยว เป็นเม็ดกระดุมขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 15 มิลลิเมตร
- 2.4 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อรูปแบบชุดสตรีผู้สูงอายุ จากนั้นนำไปทดสอบโดยให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ตรวจสอบหาความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) จำนวน 3 ท่าน สามารถแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังแสดงใน แสดงให้เห็นว่าจากการหาประสิทธิภาพค่าดัชนีความสอดคล้องที่ยอมรับได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.75 ซึ่งอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ โดยแบ่งแบบสอบถามเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะพื้นฐานทั่วไป

ตอนที่ 2 ข้อมูลการใช้ชุดสตรีผู้สูงอายุ ซึ่งเป็นการกำหนดคำตอบให้เลือกตอบ

ตอนที่ 3 ความพึงพอใจต่อชุดสตรีผู้สูงอายุ ด้านประโยชน์ใช้สอย ด้านความสวยงาม ด้านเทคนิคและวิธีการตกแต่ง ด้านความปลอดภัย และด้านเนื้อผ้าผิวสัมผัส

ความพึงพอใจในแต่ละข้อแบ่งเป็น 5 ระดับตามแบบ Likert Scale ได้แก่ พึงพอใจมากที่สุด พึงพอใจมาก พึงพอใจปานกลาง พึงพอใจน้อย และพึงพอใจน้อยสุด

5 หมายถึง ระดับความพึงพอใจมากที่สุด

4 หมายถึง ระดับความพึงพอใจมาก

3 หมายถึง ระดับความพึงพอใจปานกลาง

2 หมายถึง ระดับความพึงพอใจน้อย

1 หมายถึง ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล โดยนำแบบสอบถามที่รวบรวมได้ และตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

1. ตอนที่ 1 และ ตอนที่ 2 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามและข้อมูลเกี่ยวกับการใช้เสื้อผ้า โดยการหา ค่าความถี่ และ ค่าร้อยละ

2. ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจต่อชุดสตรีผู้สูงอายุ ใช้ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อใช้อธิบายคะแนนเฉลี่ยที่กำหนดได้ในแต่ละข้อความว่าอยู่ในระดับใด

คะแนน 4.51-5.00 หมายถึง ระดับความพึงพอใจมากที่สุด
 คะแนน 3.51-4.50 หมายถึง ระดับความพึงพอใจมาก
 คะแนน 2.51-3.50 หมายถึง ระดับความพึงพอใจปานกลาง
 คะแนน 1.51-2.50 หมายถึง ระดับความพึงพอใจน้อย
 คะแนน 1.00-1.50 หมายถึง ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

ผลการศึกษา

ตาราง 4.1 ความรู้พื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับอายุ จำนวน 50 คน

ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อายุ		
60 - 64 ปี	41	82
65 - 69 ปี	8	16
70 - 74ปี	1	2
75 - 79ปี	1	2

จากตารางที่ 4.1 ความรู้พื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับอายุ พบว่า มีคนอายุ 60 – 64 ปีมากที่สุด คือ จำนวน 41 คน รองลงมา 65-69 ปี จำนวน 8 คน

ตาราง 4.2 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับอายุ จำนวน 50 คน

ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับการศึกษา		
น้อยกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย	22	44
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	22	44
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส. / อนุปริญญา)	2	4
ปริญญาตรี	2	4
สูงกว่าปริญญาตรี	2	4
รวม	50	100

จากตารางที่ 4.2 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับอายุ พบว่า มีการศึกษาน้อยกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย และมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. มากที่สุดเท่ากัน คือ จำนวน 22 คน

ตาราง 4.3 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับสถานภาพ จำนวน 50 คน

ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สถานภาพ		
โสด	3	6
สมรส	45	96
หย่า/หม้าย	2	2
รวม	50	100

จากตารางที่ 4.3 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับสถานภาพ พบว่า มีสถานภาพสมรสมากที่สุด คือ จำนวน 45 คน รองลงมาคือ สถานภาพโสด จำนวน 3 คน

ตาราง 4.4 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับอาชีพ จำนวน 50 คน

ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อาชีพ		
รับราชการบำนาญ	2	4
แม่บ้าน	37	74
ธุรกิจส่วนตัว	9	18
รับจ้าง	2	4
รวม	50	100

จากตารางที่ 4.4 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับอาชีพ พบว่า มีด้านอาชีพ แม่บ้านมากที่สุด คือ จำนวน 37 คน รองลงมาเป็นธุรกิจส่วนตัว คือ จำนวน 9 คน

ความพึงพอใจเกี่ยวกับพัฒนาการออกแบบชุดสตรีผู้สูงอายุ

ความพึงพอใจในเรื่องพัฒนาการออกแบบชุดสตรีผู้สูงอายุ ทั้ง 5 ด้าน คือด้านประโยชน์ใช้สอย ด้านความสวยงาม ด้านเทคนิคและวิธีการตกแต่ง ด้านความปลอดภัย และด้านเนื้อผ้าและผิวสัมผัส

ตาราง 4.5 ความพึงพอใจเกี่ยวกับพัฒนาการออกแบบชุดสตรีผู้สูงอายุ

ลำดับที่	รายการ	$\bar{X}$	SD	แปลผล
1 ประโยชน์ในการใช้สอย				
1.	รูปแบบของชุดเหมาะสมใส่ได้ทุกโอกาส	4.72	0.49	ความพึงพอใจมากที่สุด
2.	กางเกงเอวยางยืดสวมใส่สะดวก	4.72	0.53	ความพึงพอใจมากที่สุด
3.	ขนาดตัวเสื้อต่อการสวมใส่	4.67	0.66	ความพึงพอใจมากที่สุด
2 ด้านความสวยงาม				
1.	สีสันทันและลวดลายมีความสวยงาม	4.72	0.53	ความพึงพอใจมากที่สุด
2.	การจัดวางลวดลายสวยงามมีความเหมาะสม	4.66	0.62	ความพึงพอใจมากที่สุด
3.	รูปแบบของชุดสวยงามทันสมัย	4.50	0.54	ความพึงพอใจมาก
3 ด้านเทคนิคและวิธีการตกแต่ง				
1.	การตัดต่อปลายขากางเกงมีความเหมาะสม	4.72	0.45	ความพึงพอใจมากที่สุด
2.	ความกว้างปลายขากางเกงมีความเหมาะสม	4.66	0.55	ความพึงพอใจมากที่สุด
3.	ช่วงการตัดต่อตัวเสื้อมีความเหมาะสม	4.50	0.54	ความพึงพอใจมาก
4.	การรูปลูกปลายแขนเสื้อความกว้างปลายแขนมีความเหมาะสม	4.40	0.67	ความพึงพอใจมาก

ตาราง 4.5 ความพึงพอใจเกี่ยวกับพัฒนาการออกแบบชุดสตรีผู้สูงอายุ (ต่อ)

ลำดับที่	รายการ	$\bar{X}$	SD	แปลผล
4	ด้านความปลอดภัย (ขณะการสวมใส่)			
	1.เสื้อมีความหลวมง่ายต่อการสวมใส่	4.70	0.54	ความพึงพอใจมากที่สุด
	2.แขนเสื้อและปลายแขนหลวมง่ายต่อการสวมใส่	4.66	0.62	ความพึงพอใจมากที่สุด
	3.กางเกงทรงหลวมง่ายต่อการสวมใส่	4.52	0.54	ความพึงพอใจมากที่สุด
	4.ขอบเอวยางยืดง่ายต่อการสวมใส่	4.48	0.54	ความพึงพอใจมาก
5	ด้านเนื้อผ้าและผิวสัมผัส			
	1. กางเกงเนื้อผ้าเรียบเนียน	4.48	0.54	ความพึงพอใจมาก
	2. กางเกงผิวสัมผัสเนียนลื่น	4.48	0.57	ความพึงพอใจมาก
	3. เสื้อเนื้อผ้าเรียบเนียน	4.46	0.57	ความพึงพอใจมาก
	4. เสื้อผิวสัมผัสนุ่มเรียบ	4.46	0.54	ความพึงพอใจมาก

จากตารางที่ 4.5 ความพึงพอใจเกี่ยวกับพัฒนาการออกแบบชุดสตรีผู้สูงอายุ พบว่า ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถามด้านประโยชน์ใช้สอย ของเสื้อผ้าผู้สูงอายุโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.69) ทั้ง 3 รายการ อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด คือ รูปแบบชุดเหมาะสมสวมใส่ได้ทุกโอกาส ($\bar{X}$ = 4.72) กางเกงเอวยางยืดสวมใส่สะดวก ($\bar{X}$ = 4.72) และขนาดตัวเสื้อง่ายต่อการสวมใส่ ($\bar{X}$ = 4.67)

ด้านความสวยงามของเสื้อผ้าผู้สูงอายุโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.62) มี 2 รายการอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด คือ สีสันทนและลดทอนมีความสวยงาม ($\bar{X}$ = 4.72) และการจัดวางลดทอนสวยงามมีความเหมาะสม ($\bar{X}$ = 4.66) และรูปแบบของชุดสวยงามทันสมัย ($\bar{X}$ = 4.50) อยู่ในระดับพึงพอใจมาก

ด้านเทคนิคและวิธีตกแต่งของเสื้อผ้าผู้สูงอายุโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.57) มี 2 รายการอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด คือการตัดต่อปลายขากางเกงมีความเหมาะสม ($\bar{X}$ = 4.72) ความกว้างปลายขากางเกงมีความเหมาะสม ($\bar{X}$ = 4.66) มี 2 รายการอยู่ในระดับพึงพอใจมาก คือช่วงการตัดต่อตัวเสื้อมีความเหมาะสม ($\bar{X}$ = 4.50) และการรูปร่างปลายแขนเสื้อ ความกว้างปลายแขนมีความเหมาะสม ($\bar{X}$ = 4.40)

ด้านความปลอดภัยของเสื้อผ้าผู้สูงอายุโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.59) มี 3 รายการอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด คือ เสื้อมีความหลวมง่ายต่อการสวมใส่ ($\bar{X}$ = 4.70) แขนเสื้อและปลายแขนหลวมง่ายต่อการสวมใส่ ($\bar{X}$ = 4.66) และกางเกงทรงหลวมง่ายต่อการสวมใส่ ($\bar{X}$ = 4.52) รองลงมาอยู่ในระดับพึงพอใจมาก คือขอบเอวยางยืดง่ายต่อการสวมใส่ ($\bar{X}$ = 4.48)

ด้านเนื้อผ้าและผิวสัมผัสของเสื้อผ้าผู้สูงอายุโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับพึงพอใจมาก ($\bar{X}$ = 4.47) ทั้ง 4 รายการอยู่ในระดับพึงพอใจมาก คือกางเกงเนื้อผ้าเรียบเนียน ($\bar{X}$ = 4.48) กางเกงผิวสัมผัสเนียนลื่น ($\bar{X}$ = 4.48) เสื้อเนื้อผ้าเรียบเนียน ($\bar{X}$ = 4.46) และเสื้อผิวสัมผัสนุ่มเรียบ ($\bar{X}$ = 4.46)

เสื้อผ้าผู้สูงอายุต้นแบบนี้ ได้ออกแบบจากการสัมภาษณ์ และการแจกแบบสอบถามเบื้องต้น ของกลุ่มผู้สูงอายุที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง พบว่าด้านตัวเสื้อขอบเสื้อไม่มีปก คอเสื้อมีความกว้างเพื่อไม่อึดอัดในช่วงลำคอ แขนมีความกว้างพอดีไม่ใหญ่เกินไป ความกว้างรอบปลายแขนพอดีไม่ใหญ่เกินไป ความยาวแขนเสื้อขอบแบบ 3 ส่วน ไม่สั้นและยาวเกินไป ขนาดของตัวเสื้อต้องการให้มีความกว้างตรงช่วงอก ผู้วิจัยเพิ่มแนวตัดต่อช่วงอกทั้งด้านหน้าและด้านหลังเพื่อเพิ่มเนื้อที่ โดยใช้เทคนิคการรูปร่างตกแต่ง ความยาวเสื้อคลุมสะโพกกลาง เครื่องเกาะเกี่ยวขอบเม็ดคุมขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 15 มิลลิเมตร ด้านกางเกงขอบเอวยางยืดเพราะสวมใส่และถอดออกสะดวก มีกระเป๋าคอ ความยาวกางเกง ขอบขาสามส่วน หรือห้าส่วน เพราะไม่ลุ่มลามาเวลาสวมใส่สะดวก ดังแสดงในภาพ 1

ภาพ 1 เสื้อผ้าผู้สูงอายุ

บทสรุป

จากผลความพึงพอใจเกี่ยวกับพัฒนาการออกแบบชุดสตรีผู้สูงอายุของกลุ่มชมรมบุคคลต้นแบบภูมิปัญญาผู้สูงอายุรุ่นที่ 9 จังหวัดปทุมธานีจำนวน 50 คน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 60 – 64 ปี มีระดับการศึกษาน้อยกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย และมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. สถานภาพสมรส อาชีพแม่บ้าน รายได้ต่อเดือน 20,001 บาทขึ้นไป นิยมเลือกซื้อลักษณะเนื้อผ้าที่เป็นเส้นใยธรรมชาติเนื้อผ้าปานกลางนุ่ม ความถี่ในการซื้อเสื้อผ้า คือ มากกว่า 5 เดือนต่อครั้ง ค่าใช้จ่ายที่ใช้ซื้อเสื้อผ้าครั้งละ 1,001 – 2,000 บาท และปัญหาที่พบในการเลือกซื้อเสื้อผ้า คือ ไม่พอดีตัว สวมใส่ยาก สอดคล้องกับ เยาวภา ปฐมศิริกุล และคณะ (2560) กล่าวว่าคุณสมบัติหลักของการเลือกซื้อเสื้อผ้าคือ สวมใส่สบาย เก็บรักษาง่าย และออกแบบทันสมัย ด้านสิริชชา สำลีทอง (2563) กล่าวว่าต้นแบบเสื้อผ้าผู้สูงอายุที่สวมใส่แล้วต้องดูสวยงาม ดูเหมาะสมกับวัย อรรถพันธ์ พงษ์เลาหพันธ์ และพัชชา อุทิศวรรณกุล, (2018) ด้านระดับความพึงพอใจต่อพัฒนาการออกแบบชุดสตรีผู้สูงอายุ พบว่ามีระดับความพึงพอใจมากที่สุดทั้ง 4 ด้านคือ ด้านประโยชน์ใช้สอยโดยเฉลี่ยพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X}$ =4.69) ด้านความสวยงามโดยเฉลี่ยพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.62) ด้านความปลอดภัยโดยเฉลี่ยพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X}$ =4.59) ด้านเทคนิคและวิธีตกแต่งโดยเฉลี่ยพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.57) และระดับความพึงพอใจมากด้านเนื้อผ้าและผิวสัมผัสโดยเฉลี่ยพึงพอใจมาก ($\bar{X}$ = 4.47) ซึ่งสอดคล้องกับอรรถพันธ์ พงษ์เลาหพันธ์ และพัชชา อุทิศวรรณกุล, (2018) กล่าวว่ากลุ่มสตรีสูงอายุที่มีแฟชั่นไลฟ์สไตล์แตกต่างกันตามความเชื่อ อาชีพ แบ่งเป็นสามกลุ่มหลัก คือกลุ่มทันสมัย กลุ่มพื้นถิ่น และกลุ่มหัตถกรรม แต่ทั้ง 3 กลุ่ม ชอบเหมือนกันคือโครงของชุด สี วัสดุผ้า และรายละเอียดการตกแต่งของเสื้อผ้า (เยาวภา ปฐมศิริกุล และคณะ ,2560) กล่าวอีกว่ากลุ่มผู้สูงอายุต้องการเสื้อผ้าล้าลองมากที่สุด ที่ผลิตจากเส้นธรรมชาติ เสื้อผ้ามีความยืดหยุ่น เนื้อเบา และซับเหงื่อ พบว่าผู้สูงอายุให้ความสำคัญกับสุขภาพเป็นอย่างมาก การออกแบบเสื้อผ้าผู้สูงอายุควรให้ความสำคัญในเรื่องดังกล่าว เริ่มจากการออกแบบให้ได้ไลฟ์สไตล์ของกลุ่มผู้สูงอายุ การเลือกชนิดของผ้าจากธรรมชาติ ควรมีความปลอดภัยด้านสีย้อม วัสดุการตกแต่ง เช่นกระดุม ซิป ขนาดที่พอเหมาะสะดวกต่อการใช้งาน ทั้งนี้ก็เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีของผู้สูงอายุ

เอกสารอ้างอิง

Tuemaster Admin. (2563). ข่าวสารและเกร็ดความรู้ทั่วไป. สืบค้นเมื่อ 12 มีนาคม 2564, จาก <https://www.baanjomyut.com>

จิตรทิ ขวาลาววัฒน์. (2539). เสื้อสุทสตรีเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร: เอส พี เอฟ พรินต์ติ้งกรุ๊ป

ฐิติมา พุทธิบูชา, เกรียงศักดิ์ เขียวมั่ง และกาญจนา ลือพงษ์. (2563). การออกแบบและพัฒนาเสื้อผ้าแฟชั่นเพื่อส่งเสริมสุขภาพสำหรับสตรีสูงอายุ. วารสารศิลปปริทัศน์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, 8(1), 34-45.

- ณัฐนา นวลยัง. (2550). **วิวัฒนาการวัฒนธรรมการแต่งกายจากอดีตสู่ปัจจุบันของภาคใต้ในการประชุมวิชาการด้านมนุษยศาสตร์และสังคม ระดับชาติครั้งที่ 2**. สืบค้นเมื่อ 13 มีนาคม 2564, จาก <http://human.skr.ac.th/husoconference/conf/O2.pdf>
- นาริรัตน์ กระเทศ. (2552). **โครงการออกแบบเสื้อผ้าด้วยผ้าพื้นเมือง อำเภอรไ้ จังหวัดอุทัยธานี**.
- ประทีป จีนี่, ลัดดาวัลย์ เกษมเนตร, ชุติรี วงศ์รัตน์, ประณต คำฉิม, ยุทธนา ไชยจุล, ทศนา ทองภักดี, และพวงรัตน์ เกษมแพทย์. (2562). การพัฒนานวัตกรรมการดูแลสุขภาพตนเองของผู้สูงอายุในศตวรรษที่ 21. **วารสารบรรณศาสตร์ มศว**, 12(2), 17.
- พวงผกา คุโรวาท. (2535). **คู่มือประวัติเครื่องแต่งกาย**. กรุงเทพมหานคร:รวมสาสน์.
- มณฑา จันทร์เกิดเยี่ยม. (2541). **วิทยาศาสตร์สิ่งทอเบื้องต้น** (พิมพ์ครั้งที่1). กรุงเทพมหานคร:หอรตันชัยการพิมพ์.
- เยาวภา ปฐมศิริกุล และคณะ. (2560). พฤติกรรมการซื้อและโอกาสการตัดสินใจซื้อสินค้ากลุ่มเสื้อผ้าและรองเท้าของลูกค้ผู้สูงอายุในประเทศไทย. **วารสารสมาคมนักวิจัย**, 22(1), 178 – 192.
- เยาวภา ปฐมศิริกุล ,โชติรส ขวัญชัย ,เริ่ม ไสรัมย์ และ รัฐพล สันสน (2560).พฤติกรรมการซื้อและโอกาสการตัดสินใจซื้อสินค้ากลุ่มเสื้อผ้าและรองเท้าของลูกค้ผู้สูงอายุในประเทศไทย.**วารสารสมาคมนักวิจัย**, 22(1), 178.
- รสสุคนธ์ พรหมณัสนนท์. (2546). **ตำราตัดเสื้อสตรีฉบับก้าวหน้า**. กรุงเทพมหานคร : บริษัท วงศ์สว่างการพิมพ์ จำกัด.
- วารภรณ์ ภูมิสวัสดิ์. และคณะ. (2549.) **การสำรวจและศึกษาภาวะสุขภาพ ของผู้สูงอายุ 4 ภาค ของไทย**. สถาบันเวชศาสตร์ผู้สูงอายุ, นนทบุรี.
- วิชญ์ บุญมาร์ตัน. (30 มีนาคม 2558). **ธุรกิจเกี่ยวกับผู้สูงอายุ**.สืบค้นเมื่อ 12 มีนาคม 2564,จาก <http://www.lokwannee.com/web2013/?P>.
- ศศธร ศรีทองกุล. (2556). **มัดย้อม**. กรุงเทพมหานคร : เอ็มไอเอส, น. 4.
- สาคร ชลสาคร. (2553). **รูปร่างกับโครงสร้างเสื้อผ้า** (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร: บริษัท ทริปปี้แอดดูเคชั่น จำกัด.
- ลิรัชชา สาลีทอง. **การพัฒนาแบบตัดต้นแบบเสื้อผ้าสตรี อายุ 50 ปีขึ้นไป ตามลักษณะรูปร่างสตรีไทย**. สาขาวิชาการออกแบบเครื่องแต่งกาย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, 25 สิงหาคม 2563.
- อรรถพนธ์ พงษ์เลาหพันธ์ และพัชรา อุทิศวรรณกุล. (2018). นวัตกรรมอัตลักษณ์ตราสินค้าสิ่งทอแฟชั่นไลฟ์สไตล์สำหรับสตรีผู้สูงอายุ.**วารสารศิลปกรรมศาสตร์วิชาการ วิจัย และงานสร้างสรรค์**, 5(2), 2 – 26.
- อัจฉราา จะนันท์ และคณะ. (2016). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคเสื้อผ้าสำเร็จรูปของผู้สูงอายุสตรีในกรุงเทพมหานคร. **Kasetsart Journal of Social Sciences**, 37, 178 – 187.